

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

הדלקת נרות שבת – 6:47
זמן קריאת שמע/ מ"א – 9:28
זמן קריאת שמע/ הגר"א – 10:04
סוף זמן תפילה/ להגר"א – 11:04
שקיעת החמה שבת קודש – 7:07
מוצג"ק צאת הכוכבים – 7:57
צאה"כ / לרבינו תם – 8:19

Courtesy of MyZmanim.com

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

באתי
צנה הרע
וכראתי לו

**תורה
תבלין**

TORAH TAVLIN
34 MARINER WAY
MONSEY, NY 10952

שבת קודש פרשת כי תשא-פרשת פרה-כ' אדר תשע"ז Shabbos Parshas Ki Sisa - March 18, 2017

ההשתדלות אינה סתידה לאמונה כלל, ואף כי הקב"ה הוון ומפרנס לכל, ואין הוא זקוק להמציא מזון לבריותיו ע"י סיבות, בכ"ז רצתה ההשגחה העליונה כי האדם ידווח את לחמו ע"י סיבה והשתדלות, וכיון שכן הטביע הקב"ה כך את סידורו של עולם, שהואם יעשה דבר מה כדי להרויח את לחמו, אך מאחר שעושה האדם את המוטל עליו שוב אין הוא זקוק לעשות מאומה, כי עצם ההשפעה אינו בא מכח מעשיו, אלא מידי הרחבה של הקב"ה, ומאחר שעשה את המוטל עליו יעשה הקב"ה את שלו וימציא לו טרף כדי פרנסתו, ואף אם רואה שאין הקב"ה ממציא לו ע"י הסיבה שבו בחר אסור לו לאדם להרבות בסיבות והשתדלויות אחרות, כי בזה מגלה הוא שבוטח בהסיבות ולא במי שבחר בהסיבות, אלא מאחר ויש בידי סיבה שעפ"י הטבע יש בה כדי לספק פרנסתו שוב אסור לו להרבות בהשתדלויות, ואחר שעשה את המוטל עליו ע"י הסיבה הראשונה, עליו לפנות עצמו לעבודת בוראו ולצפות לשועת השי"ת, והוא ירחם עליו וימציא לו את מזונו ע"י הדרכים משלו.

אך לפעמים מחמת איזה נגיעות אין האדם שם על לב כי מרבה הוא בהשתדלויות יתר על המידה המותרת, משום מה נדמה לו כי מאחר ואין הסיבה הראשונה מכניסה לו פירות באותו נפשו מותר לו לבלות יומו ע"י עוד ועוד סיבות, אך למעשה נחשבים פעולותיו כעבודה זרה, כי מגלה הוא בזה שאין הוא מאמין שהקב"ה הוא המפרנסו, אלא טועה במעשי ידיו כי הם המביאים לו מזון ופרנסה, וזה האדם אינו מודע לפעמים בגורל רעתו, ואין הוא שם על לב כי יצא כבר מגבול חובתו וכיון שכן הגיע תיכף למחוז של כפידה ואפיקורוס ר"ל, וכדי להימנע ממכשול זה מוטל על האדם להיות חרוד באמונת השי"ת, כי האמונה תשמש לו כנר להגליו לדעת עד כמה חובתו ותבטל מעליו כל הנגיעות ששורשם בכפידה ר"ל.

בוריות המלאכה, שבת אל תדחה מפניה, ואחר כך שינה לדבר בלשון נסתר, כי מדבר אל הדורות הבאים שאינם נוכחים, (ויע' בספר 'עולת תמיד' לרבי משה אלבילדה זצ"ל, פרשת כי תשא ד"ה ואתה דבר וגו', שיישב על דרך זה).

בשפתי כהן' (שם פסוק ט"ז) גם עמד על שאלה זו שפתח בלשון נוכח והמשך בלשון נסתר ויישב באופן אחר, שלשון הנסתר עוסקת בזמן של הסתר פנים וז"ל: 'שבא לומר, שכשהם בהסתרת פנים שהם בגלות, אם ישמרו את השבת מיד נגאלים, וכדאיתא בגמרא (שבת ק"ח)-אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי, אלמלי משמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים, שנאמר 'כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי, וכתבי בתריה 'והביאותים אל הר קדשי, וזהו 'לעשות את השבת לדרתם-קרי ביה 'לדירתם, שעל ידי זה תהיה דירתם תמה-לדר תם, בארץ ישראל בגאולה השלימה וכו'.

וביכלי יקר' (שם פסוק י"ג ד"ה ואתה דבר וגו') יישב אחרת, 'דהנה השבת יש לה שתי בחינות, האחת היא לזכר חידוש העולם והיא הנקראת 'שבת בראשית', והשניה היא 'שבת שלעתידי לבוא' המורה על עולם הבא-יום שכולו שבת וכו', ולפ"ז יש לבאר את הכתוב, שפתח ואמר 'אך את שבתותי (שתי בחינותיו) תשמרו, ואח"כ פידשן, האחת 'מאמתם את השבת' בלשון נוכח ונגלה ורומז על בחינת 'שבת בראשית' הנגלית וכו', והשניה 'שמרו בני ישראל את השבת' בל' נסתר ורומז על בחינת 'שבת שלעתידי לבוא' הנסתרת ועצן לא ראתה וכו'.

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסוין רבנובין שליט"א ר"י שער השמים מיושלים עה"ק
וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאם גדלה ויעשו להם אלהי זהב וגו' (לב-לא) - השתדלות על פי התורה

אנ חטא העגל שקוראים אנו בפרשתו אינם כפי פשוטם, ובפרט ענין זה שא"א לאנשים בערכינו להבין עומק הדברים, ואפשר כי רצתה התורה לגלות לאדם כי אין אם אדוק הוא באמונת ה', עליו להיות זהיר מדברים אשר הם בגדר עבודה זרה, דהנה באותה שעה שנתעורר הנסיון של חטא העגל היה זה אחר שקבלו ישראל את התורה ונכנסו למ"ט שערי קדושה, ואעפ"כ נכשלו בעוון מר זה, כי בדרוק הנפש היה זה בבחינת פוסחים על שני מעיפים. וכמ"כ ראו"י לכל אדם לדעת כי אין אם הוא עובר את בוראו וכל מעשיו הם על פי התורה, בכ"ז מוטל עליו להתבונן אם אינו נכשל מחמתו בגדר עו"ן, כי לפעמים נדמה לו לאדם שהוא עושה דבר שעל פי התורה ראו"י כן להיעשות, אך אינו שם על לב כי מפני איזה נגיעה מרבה הוא יתר על המידה, וזה הריבוי אינו מוגדר רק לדבר מיותר אלא עוד נכנס הוא בגדר עבודה זרה ר"ל, וכדי להזהיר את האדם ולהעמידו על הטעות ראתה התורה לספר זאת, כדי שידון ק"ץ בלבבו, שאם דוד דיעה שהיו ביום המעלות וראו במוחש כי הוי"ה הוא האלקים, בכל זאת נכשלו במה שנכשלו, על אכרי"ם שאיש שפל עלול הוא לטעות ולעשות דברים אשר אינם עולים בקנה אחת עם האמונה הצרופה, וכדי שלא יבוא לידי כך מוטל עליו לחזור ולשנן עניני האמונה כדי להחדש האמונה בעומק לבבו, ועי"ז יהיה ביכולתו לשקול מעשיו בפלס האמונה, לדעת אם ראו"י הם להיעשות על פי השקפת התורה.

אחר הדברים אשר עלול האדם לטעות אחריה הוא ענין ההשתדלות, דהנה עצם

מאיצרותיו של המגיד
מאת חוב שולם פסקל שליט"א מגיד משימים בק"ק בית שמש
ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתותי תשמרו ... ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם כרית עולם (לא-יגיד) - במעם שינוי הכתוב מלשון 'תשמרו' לל' 'ושמרו וגו' ש' להבין את מה ששינה הכתוב מלשון נוכח - 'תשמרו', ללשון נסתר - 'ושמרו'. ויש ליישב, בהקדם דברי רש"י על הכתוב 'ואתה דבר אל בני ישראל' זול: אף על פי שהפקדתיך לציונות על מלאכת המשכן, אל יקל בעיניך לדחות את השבת מפני אותה המלאכה, אך את שבתותי תשמרו-אף על פי שתהיו רדופין חריזין בוריות המלאכה, שבת אל תדחה מפניה, כל אכין ורקין מיעוטיך, למעט שבת ממלאכת המשכן'. ומתבאר שתחילת הפסוק הפותח בלשון נוכח מדבר אל עושי המשכן, (ולפי זה ביאר השפתי כהן' [שם פסוק ט"ז] את הנאמר בהמשך הכתוב [שם] 'ששת ימים ייעשה [ולא 'תעשה'] מלאכה, ובינים השביעי שבת שבתון קודש לה", "בא להודיעך מעלת השבת, שאף על פי שאני מצווה אתכם על מלאכת שמים שהיא מלאכת המשכן, ואף על פי שהיא נעשית מאליה, ולזה אמר 'ייעשה' ולא 'תעשה', ובינים השביעי שבת שבתון קודש לה' שגם הוא שובת בה, ואם כן, המלאכה בלא הי"ח ייעשה מאליה", ולפי זה יש ליישב, הטעם שפתח הכתוב בלשון נוכח, כי ציווי הוא אל הדור הנוכחי - בוני המשכן, שאף על פי שתהיה רדוף ורזין

must understand that there is a great lesson in the words of our Sages. The lesson is that it is not in our jurisdiction to figure out the best way to serve *Hashem* outside of the boundaries of the *Torah*. *Hashem* runs the world and He knows what He wants and what is best for us. If the *halacha*

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All (18)
Food and Talmud Torah. It is important for one who learns *Torah* to be well rested and well fed so that tiredness and hunger do not take his mind away from proper concentration. One hour of clear-minded learning is worth more than two hours of disturbed learning. (It is said that Rav Y. S. Elyashiv ז"ל never missed a meal or a night's sleep.) The *Gemara* in a number of places in *Shas* gives us clear direction in this area.

Pas Shacharis. The *Gemara* tells us ⁽¹⁾ that there are thirteen benefits that a person gets by eating "*Pas Shacharis*" (literally, bread in the morning hours). Many of them are physical health benefits, and three of them are related to *Talmud Torah*:

- 1) He will be able to learn properly.
- 2) He will be able to teach properly.
- 3) He will be able to remember his learning.

A fourth benefit, possibly related to learning *Torah*, is that one who eats *Pas Shacharis*, his words will be accepted by others. This is important for his words can be used to guide others in *Torah* and *avodas Hashem*, as well as making his logical *Torah* arguments understood to his learning partners. **Rashi** ⁽²⁾ says that all these benefits are due to the clear mind it gives him. While *Pas Shacharis* is not an obligation, the **Shulchan Aruch** ⁽³⁾

הוא היה אומר ...

Chacham Rabbeinu Yosef Chayim of Baghdad ז"ל (Ben Yehoyoda) would say:

"The *Gemara* states: '*The first account of the making of the (Golden) Calf is both read and translated (נקרא ומתרגם) You might think (we should refrain from doing so) out of respect for Yisroel. Hence on the contrary, we are told that it is good for them, for it acquires atonement.*' (Megillah 25b) This is difficult to understand, for how does this acquire atonement for them? We may explain that atonement does not come from shame. Rather, it comes from the fact that when all the people hear that *Hashem* accepts their repentance, even for such a grave sin, it allows them to consider repenting. Hence, all the people who hear this reading consider repenting, which acquires atonement."

Mirrer Rosh Yeshivah, R' Chaim Shmuelevitz ז"ל (Sichos Mussar) would say:

The miscalculation of the Jewish people was what led to a momentary period of confusion and depression. Since *Geulas Mitzrayim*, the Nation had been under *Moshe Rabbeinu's* constant and continuous leadership; his guidance and direct communication with *Hashem* gave them stability and certainty. The moment they feared that Moshe wasn't returning, they panicked, leading them to build the Golden Calf. This teaches us that we must be particularly alert during moments of confusion and depression in our lives, since we can be vulnerable to mistakes and errors in judgment."

A Wise Man would say:

"Get out there and keep performing. Make your life a mission - not an intermission."

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

dictates that we act a certain way or we *daven* at a specific time, then it is not for us to decide what we think is best for us. We must follow the *halacha* to the letter of the law. Elevating our service against the dictates of the *Torah* always smells foul, no matter how good it seems to smell."

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
encourages us to get into the habit of eating it each morning.
Details of Pas Shacharis. The *Gemara* there says that the bread should be eaten with salt. Some say ⁽⁴⁾ that if there is salt in the dough it suffices. The **Pri Megadim** ⁽⁵⁾ says that one should eat at least the volume of one egg (כביצה) of bread. Additionally, the *Gemara* says one should drink an appropriate amount of water along with the bread. (**Note:** Many nutritionists say that there are certain foods that stimulate and energize the brain for better focus and concentration. Among them are whole grains. Water is certainly included because it helps every function of the body.) The **Shaarei Tzion** ⁽⁶⁾ infers from **Rashi** there that other drinks with more nutrients are better for *Pas Shacharis*; it is just that water is sufficient. The **Kaf Hachaim** ⁽⁷⁾ writes that it is better if the drink is a warm drink. (The other foods mentioned by nutritionists are eggs, beans, nuts, chicken, dairy, and blueberries.)
Not Only Bread. Some *Poskim* ⁽⁸⁾ say that even if it is not actual bread, it suffices if it is made from the five grains and is baked. However, cooked grain would not be considered *Pas Shacharis*.
A Leniency. The **Eishal Avraham** ⁽⁹⁾ is inclined to rule that not only grains suffice for *Pas Shacharis* but whatever makes him not feel hungry - even a coffee with milk - suffices. The above-mentioned *Poskim* do not seem to hold like him.

(1) בבא מציעא ק"ו (2) שם (3) אור"ח קנה"ב (4) כף חמיים קנה"ב (5) משבצות זהב קנה"א (6) שערי ציון קנה"ב (7) קנה"ב (8) פרי מגדים שם ב (9) אשל אברהם (בוטשאטש) קנה

לעילוי נשמת סבוני האשה חסובה
רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה
נפ"ו אדר תשס"ו
זנחא נשפחה צרורה בצרור החיים

יה"ר שתזכו לבנות בית נאמן בישראל לשם ולתפארת
Meshulem & Soochie.
Elozor & Chaykie Mann שליט"א

מעשה אבות סימן לבנים

וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עשה עמך וגו' (לד-)

R’ Shneur Kotler ז”ל once came to a city to fundraise for Lakewood Yeshivah. He was briefed on who to go to for money - and who not to go to. One name stood out. “This man does not believe in giving charity,” was what he was told, but R’ Shneur was not deterred. He insisted on visiting the man’s palatial estate, event though he knew it would take considerable time away from the homes where he would actually get money. When he arrived at the man’s residence, he was cordially invited in. However, as he led the *Rosh Yeshivah* into his study, the rich man made sure to tell him, “Rabbi, I want you to know, that I do not give to charity, so if that is why you are here, you are wasting your time.”

In response, R’ Shneur simply smiled. “I came to visit a fellow Jew,” he reassured him. “I am, however, intrigued by your attitude. Tell me, why don’t you believe in charity?”

“You see, Rabbi,” the man explained, “I went to *Yeshivah* as a child. But then, I went through the concentration camps. Living through that terrible experience made me wonder how can G-d exist and lets this destruction come upon His people?”

“My friend,” R’ Shneur said in a soft voice, “you had a terrible experience. But we may not question *Hashem’s* reasons.” R’ Shneur gently continued to discuss various topics with him, and the conversation went on for quite a while.

Finally, R’ Shneur turned to the man and said, “In the past two hours that I have spent in discussion with you, I could have seen several people - people who support *Torah*. Instead, I decided to visit you.” R’ Shneur paused. “Why? Because I wanted to give you an opportunity to merit a portion in *Olam Haba* through the *mitzvah* of *Tzedakah*.”

Tears welled up in the wealthy man’s eyes. He was truly touched. “Thank you, Rabbi,” he whispered. He wrote a check for fifty dollars and handed it to R’ Shneur, who thanked him with broad smile and wished him well before departing.

As he got back into the car, the man accompanying R’ Shneur asked, “*Rebbi*, was it really worth spending so much time with this man for just fifty dollars?” R’ Shneur nodded vigorously. “It certainly was,” he said. “Let me explain with a story.

“At the outset of World War II, my father, **R’ Aharon ז”ל**, successfully managed to cross the border from Poland into Russia, with the rest of our family. However, he realized that in all the commotion, he had left his *Tefillin* behind. He decided to go back for them. Despite the danger and the pleas from family and friends, my father was determined to get his *Tefillin*. That night, he crossed back into Poland, retraced his steps and found his *Tefillin* just where he had left them.

“By then it was morning, so my father decided to wait until nightfall before attempting to return to Russia. He headed to one of the border villages to find a place to stay during the day and knocked at the door of one of the farmhouses.

“A kind farmer opened and allowed him to stay for the day. My father began to speak with his host, and he discovered that the man was Jewish, but he knew nothing about his heritage. Since it was full daylight, my father took out his *Tefillin* and began to *daven Shachris*. The farmer watched my father intently as he *davened*. My father realized that this man had never seen a pair of *Tefillin* before and explained to him in easy terms that one who wears *Tefillin* is rewarded in the World to Come. With my father’s help, the man put on *Tefillin* for the first time and it was a very meaningful experience for him.

“My father stayed in the farmhouse the rest of the day. Late at night, he again crossed the border back into Russia.

“Years later, my father had a dream. A Polish farmer appeared and asked, ‘Do you remember me? You stayed in my house in Poland, after retrieving your *Tefillin*.’ He told my father how, after he died, he was called before the Heavenly Court. ‘The evidence against me was overwhelming. I was sure I was doomed. But then, one defending angel came forward, and recounted how I had once put on *Tefillin*. For that one *mitzvah* alone, I was granted a share in the World to Come.’

“The next morning, my father remarked, ‘At the time, I thought that I had gone back for my *Tefillin*. Now, I see that *Hashem* had sent me back to help a fellow Jew merit a portion in the World to Come.’”

“So you see,” R’ Shneur continued, “I was more interested in changing this man’s attitude toward charity and faith in *Hashem*, than I was in the money I could get from him. With his new outlook, he will merit a portion in *Olam Haba*. And that’s what I wanted to accomplish.”

משל למא הדבר דומה

הקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תזיח לך לה' וגו' (ל-ל)

משל: In 5665 (1905), the **Imrei Emes, R’ Avraham Mordechai Alter ז”ל**, took over the helm of the *Gerrer Chassidus*. Immediately, he made his presence felt by taking a stand against the tendency for *chassidim* to *daven* very late in the morning, even past *Zman Tefillah*. He made a general rule that *davening* must only take place before the end of this *halachic* time period for the morning *Shacharis* (סוף זמן תפילה), in all the *Gerrer Shtieblach*.

One of the older and more sincere *chassidim* came to the newly installed *Rebbe* and cried that he cannot perform his

extensive pre-*davening* preparations with this new *takana* and his *davening* is now lacking in true fervor.

The young *Rebbe* answered that in the *Tefillah* of “*Pitum HaKetores*” (said every morning) it says that if even a tiny amount of honey was added to the mixture of spices used in the Temple, the smell would be too much for any human. However, although this might be a good rationale, *Chazal* tell us that the underlying reason that we don’t combine them is because *Hashem* commanded us not to do so.

נמשל: The *Gerrer Rebbe* turned to his *chasid* and said, “You

הולחת מעשה אלקים המך והמתכת מכתב אלקים הוא דרות על הלות וגו' (לב-ז)

A number of *mejorshim* question why the *Luchos* are described in beautiful detail only when *Moshe Rabbeinu* was ready to descend from *Har Sinai* and bring them to the people. The *posuk* states: “*Moshe turned and went down from the mountain, the two Luchos (tablets) of the testimony in his hand ... on one side and on the other side they were inscribed. And the tablets were G-d’s work, and the inscription was G-d’s inscription, engraved on the tablets.*” Why was this vivid description not applied at the time when the *Luchos* were actually given to the Jewish Nation? Why only later when the Jews made the *Egel Hazahav* and Moshe was about to destroy them does the *Torah* describe the miraculous *Luchos* in great detail?

I once said the following *machshava* at the *yahrtzeit* of my father ז”ל. We often do not appreciate what we have in life until we lose it. This inability to appreciate what we have before it is too late is one of the saddest aspects of nature. When the *Luchos* were first given to Moshe, *Klal Yisroel* may have not paid attention at all to their unique beauty or notice the miracle of the words inscribed from inside and outside. The true value of the *Luchos* became apparent when they were about to be destroyed.

This lesson applies to raising children. When they are small, we often get caught up with “life” and forget to spend time with them. Years later, when our nests empty out and our children marry, we look back and reminisce how we miss the laughter of our two year-olds, our teenagers, and even the toys and clothes that are left on the just-cleaned floors. This is especially true when parents pass away in their old age. We realize then what we have lost. And that we should have welcomed their friendly advice and appreciated the warmth, the caring and the love that poured forth from true loving parents.

By reserving the beautiful description of the *Luchos* until later when they were about to be destroyed, the *Torah* is teaching us to appreciate our many gifts of life: our children, our parents and the many other gifts that *Hashem* gives us before it is too late.

DRUSH V'CHIDDUSH

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם (לא-ז)

The *Gemara* (שבת ט) states as follows: “(Hashem said) *I have a precious gift in my treasure chamber, its name is Shabbos. I want to give it to the people of Israel.*”

Rabbeinu Ovadia Seforno ז”ל explains that based on this concept, the Sages who formulated the *Shabbos* morning “עמידה” (*Shemona Esrai*) emphasized, “*You did not give it to the nations of the world,*” in fact they are not even permitted, being uncircumcised, to partake in the “נומחה” - the constructive rest, which is so characteristic of the holy day of *Shabbos*. This is also echoed in the words in *Parshas Ki Sisa*: “*The Children of Israel are to observe the Shabbos to constructively make of it the Shabbos throughout their generations.*” The implication is that proper observance of *Shabbos* will ensure that we - the Jewish people - will continue to survive throughout the generations and will be part of the ultimate redemption.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF אהבה

The **Ramban** tells us that the special spice called “מר דרור” was taken from a “free” and uncaptured deer. A captured deer cannot produce this extremely fragrant spice and even the small amount that he does make does not have a very strong, sweet smell. *Chazal* ask: “*Where is Mordechai (from the Purim story) found in the Torah? From דרור*.” Mordechai is not only the symbol of a sweet smelling spice but he is the one who teaches us how to create it! Just as a deer can produce this spice only when he is free, unfettered and uninhibited - his “*Mor*” is abundant with a wonderful aroma; so too, when the Jewish people keep *Torah* and *mitzvos* from our own free choice, not because we are forced to but because we WANT to serve *Hashem*, then our actions produce a sweet fragrance up in Heaven! When we do the *mitzvos* begrudgingly - not because we want to but because we HAVE TO, the fragrance of our deeds is diminished. Of course, a person still gets שכר if he does a *mitzvah* unhappily - but it cannot compare to the sweet smell of *nachas* and קרבת אלקים that comes from doing *mitzvos* with love and joy.

This is exactly what was achieved by Mordechai and Esther on *Purim*. - “קימו מה שקבלו כבר” - At *Har Sinai*, *Hashem* held the mountain above the heads of the people and “forced” them to do what was truly good for them - to accept the holy *Torah*. This is how the *Torah* was fulfilled for close to one thousand years. But after the miracle of *Purim* took place, the Jews accepted the *Torah* with LOVE; they took it to the next level of *avodas Hashem*. This is the message of Mordechai, the lesson of *Purim*, and the most crucial idea that we must pass on to our children. Don’t just keep the *Torah* like a captured animal; LOVE *Hashem*, embrace the *mitzvos*, learn *Torah* with a fire - and may the fragrance of our deeds bring joy to *Hashem* (and to ourselves!)

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R’ CHAIM YOSEF KOFMAN

ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות (ל-כג)

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz Yisroel with zero overhead